

Pracovat z lásky

Proč pracujeme? Jen pro to, abychom mohli žít? Abychom neměli v životě problémy? Profesionální povolání má přímou spojitost se štěstím, rodí-li se z lásky a lásce se podřizuje, jak je vysvětleno v tomto článku.

29.06.2020

Člověk by se neměl omezovat na pouhé dělání věcí, vyrábění předmětů. Práce se rodí z lásky, demonstruje lásku, podřizuje se lásce.¹ Je možné, že nás při četbě

slov svatého Josemaríi napadnou otázky, které povedou k důvěrnému rozhovoru s Bohem: Proč pracuji?

Jaká je moje práce? O co se svou prací snažím nebo o co usiluji?

Nastal okamžik, abychom si připomněli, že cílem našeho života není *něco dělat*, ale milovat Boha.

Svatost nespočívá v tom dělat pokaždé složitější věci, ale dělat je pokaždé s větší láskou.²

Spousta lidí pracuje – a hodně -, ale svou práci neposvěcuje. Něco dělají, vyrábí předměty, snaží se dosáhnout výsledků, protože mají smysl pro zodpovědnost, chtějí vydělávat nebo jsou ctižádostiví. Jednou mají úspěch, jindy neúspěch; mají radost, nebo jsou smutní; pracují se zápallem a nadšením, nebo jsou zklamaní a znechucení; pociťují uspokojení a zároveň neklid, strach a obavy.

Někteří se nechávají vést sklonem k aktivismu, jiní leností; jedni se

unavují, druzí se snaží únavu za každou cenu přemocť...

To vše má jedno společné: jednu společnou rovinu, rovinu lidské přirozenosti zraněné následky hříchu s jejími konflikty a rozpory. Tato rovina je jako labyrint, v němž člověk, který – slovy svatého Pavla - žije *podle těla* - ***animalis homo*** -, bloudí lapený sem a tam a nemůže najít cestu na svobodu ani její smysl.

Tu cestu a smysl může člověk najít pouze tehdy, když pozvedne zrak a začne se na pozemský život a práci dívat ve světle Boha, který vidí vše shora. ***Lidé***, píše svatý Josemaría v Cestě, ***mají plochý, dvourozměrný pohled připoutaný k zemi.*** — ***Budeš-li žít nadpřirozeným životem, Bůh ti dá třetí rozměr: hloubku a s ní perspektivu, váhu i obsah.***³

Práce se rodí z lásky

Co tedy pro křesťana znamená, že ***práce se rodí z lásky, demonstruje lásku, podřizuje se lásce?***⁴ Nejprve je dobré zamyslet se nad tím, jakou lásku má svatý Josemaría na mysli. Existuje tzv. *žádostivá* láska, jíž milujeme něco proto, abychom uspokojili své smyslové potěšení nebo touhu po požitku (*concupiscentia*). Toto není láska, z níž se v tomto případě rodí práce dítěte Božího, třebaže často pracuje rádo a se zanícením.

Křesťan nemá pracovat pouze a jen tehdy, když se mu chce, nebo když se mu daří. Práce křesťana se rodí z dokonalejší lásky: z *přejícnosti* (*benevolentia*), kdy přímo chce dobro jiné osoby a nejde mu o vlastní zájmy. Pokud je přejícnost vzájemná, říká se jí ***přátelská láska***,⁵ která je tím větší, čím ochotnější je člověk pro dobro přítele nejen něco udělat, ale přímo se darovat. **Nikdo nemá větší**

lásku než ten, kdo položí život za své přátele.⁶

Křesťané mohou milovat Boha nadpřirozenou přátelskou láskou, protože On z nich učinil své děti a chce, aby k němu měly synovskou důvěru a v ostatních viděly jeho děti a své bratry a sestry. Tuto lásku má na mysli zakladatel Opus Dei, když píše, že ***práce se rodí z lásky***: je to láska dětí Božích, nadpřirozená láska k Bohu a k ostatním z lásky k Bohu: **láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.**⁷

To, že chceme něčí dobro, ne vždy znamená, že vyhovíme jeho přáním. Může se stát, že to, oč žádá, není dobré, jak se velmi často stává matkám, které nedají dětem, oč prosí, pokud by jim to mělo uškodit. Milovat Boha naopak znamená chtít vždy to, co si On přeje, protože Bůh si vždy přeje dobro.

Pro křesťana se proto práce rodí z lásky k Bohu, neboť synovská láska ho vede k tomu, aby plnil jeho vůli, přičemž Boží vůle je, abychom pracovali.⁸ Svatý Josemaría říkával, že by chtěl z lásky k Bohu pracovat jako oslík u žentouru.⁹ A Bůh požehnal jeho velkorysosti bohatými milostmi, které přinesly nesčetné plody svatosti po celém světě.

Stojí tedy za to, abychom se čas od času zeptali sami sebe, proč pracujeme: Z lásky k Bohu, nebo z lásky k sobě? Může se zdát, že existují ještě jiné důvody, např. proto, že musíme. To však ukazuje na to, že nejdeme v úvaze do hloubky, protože nutnost není tím nejdůležitějším důvodem.

I jíst musíme, abychom žili. Proč však chceme žít: **k Boží oslavě**, jak říká svatý Pavel,¹⁰ nebo pro vlastní slávu? Neboť právě proto jíme i pracujeme. To je ta zásadní otázka, kterou se

dostaneme k podstatě věci. Jiná možnost není. Kdo se upřímně ptá sám sebe a prosí Boha o světlo, uvidí jasně, kde je jeho srdce, když pracuje. Pán mu dá navíc milost, aby se rozhodl své srdce očistit, a aby vlohy, které mu svěřil, vydaly očekávané plody lásky.

Práce demonstruje lásku

Práce křesťana demonstruje lásku nejen proto, že láska k Bohu ho vede k práci, jak jsme již řekli, ale také proto, že ho vede k tomu, aby pracoval dobře, neboť tak si to Bůh přeje. Člověk se svou prací podílí na jeho stvořitelském díle.¹¹ Ten který vše stvořil z Lásky -, chtěl, aby jeho dílo bylo dokonalé: **Dei perfecta sunt opera**,¹² a abychom ho napodobovali.

Dokonalým příkladem lidské práce je práce Krista, o němž evangelium říká, že **všechno dělal dobře**.¹³ Tato obdivná slova, jež nás spontánně

napadají, když hledíme na zázraky, učiněné mocí jeho Božství, můžeme aplikovat – jak to dělá svatý Josemaría – i na práci v nazaretské dílně, vykonané prostřednictvím jeho lidství. Byla to práce vykonávaná z Lásky k Otci a k nám. Práce, která vyjadřovala Lásku k dokonalosti, s níž byla udělána; práce dokonalá nejen technicky, ale i lidsky, vyznačující se dokonalostí všech ctností, které láska dokáže uvést do praxe a dát jim nezaměnitelný rys: rys štěstí srdce naplněného Láskou, srdce planoucího touhou odevzdat se.

Práce křesťana demonstruje lásku k Bohu tehdy, když je udělána dobře. Neznamená to, že výsledek má dopadnout dobře, ale že se ji má člověk snažit udělat co nejlépe, za pomoci dostupných prostředků v dané situaci.

Mezi prací člověka, který pracuje z lásky k sobě, a člověkem, který pracuje z lásky k Bohu a k ostatním kvůli Bohu, je asi takový rozdíl, jako mezi obětí Kainovou a Ábelovou. Ábel pracoval tak, aby mohl Bohu nabídnout to nejlepší, a jeho oběť byla Bohu milá. Od nás Pán očekává to samé.

Pracovat neznamená pro katolíka plnit, znamená milovat: s chutí se neustále překonávat v povinnosti i oběti.¹⁴ ***Pracujte tedy s vědomím, že Bůh se na vaši práci dívá: labore mearum respexit Deus (Gen 31, 42). Naše práce má být proto svatá a Jeho hodná: provedená nejen do detailu, ale také s mravní bezúhonností, poctivě, solidně a správně.***¹⁵ Práce tak bude nejen čestná a svatá, ale stane se modlitbou.¹⁶

Když pracujeme z lásky k Bohu, bude naše práce nějakým způsobem tuto

lásku vyjadřovat. Letmý pohled na skupinku lidí, kteří dělají stejnou věc, dost možná nepostačí na to, abychom postřehli, proč ji dělají. Kdybychom však mohli pozorněji a detailněji sledovat jejich celkové chování při práci – nejen technické aspekty, ale také jejich vztahy s kolegy, obětavost, loajalitu, radost a ostatní ctnosti -, pak by nám jen stěží unikl – pokud by ho někdo z nich v sobě měl - onen **bonus odor Christi**,¹⁷ vůně lásky Kristovy, která dává práci formu.

Na konci časů – učí Ježíš - **dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána.**¹⁸ Obě dělaly stejnou práci, ale jiným způsobem: práce jedné byla Bohu milá, práce druhé nikoli.

Díky materialisticky zaměřenému prostředí však můžeme často zapomínat na to, že jsme povoláni k věčnému životu, a myslet jen na bezprostřední zisk. Proto svatý

Josemaría říká: ***pracujte s myšlenkou na Boha bez touhy po lidské slávě. Někdo vidí v práci prostředek k získání poct nebo k dosažení moci a bohatství, aby uspokojil své touhy nebo se mohl pyšnit svými pracovními schopnostmi.***¹⁹

V takovém prostředí nemůže samozřejmě práce vykonaná z lásky k Bohu projít bez povšimnutí. Nelze nepostřehnout spravedlnost založenou na lásce a ne jen na přísnosti a strohosti; poctivost před Bohem, a ne ziskuchtivou poctivost před lidmi; pomoc, laskavost, službu druhým z lásky k Bohu, a ne z vypočítavosti...

Pokud práce nedemonstruje lásku k Bohu, pak možná vyhasíná plamen lásky. Pokud není znát zápal, pokud kolegové v práci po určité době strávené dennodenně vedle nás neví, zda mají vedle sebe vynikajícího

křesťana, nebo jen slušného a spolehlivého člověka, pak možná sůl ztratila svou slanost.²⁰ Láska k Bohu nepotřebuje nálepku, aby se o ní vědělo. Je nakažlivá, šíří se sama jako to nejlepší z dober. Demonstruje má práce lásku k Bohu? Tato otázka může být pramenem hluboké modlitby.

Práce se podřizuje lásce

Práce vykonaná z lásky a s láskou je prací, která se podřizuje lásce: růstu lásky toho, kdo jí vykonává, lásce jako podstatě svatosti, podstatě lidské a nadpřirozené dokonalosti dítěte Božího; je prací, která nás posvěcuje.

Posvěcovat se v práci neznamená nic jiného, než se nechat posvěcovat Duchem svatým, subsistující intratrinitární Láskou, která přebývá v naší duši ve stavu milosti a vlévá do nás lásku. Znamená to spolupracovat s ním uskutečňováním lásky, kterou nám vlévá do srdce,

když pracujeme. Jsme-li totiž věrní jeho působení, pracujeme-li z lásky, pak nás Duch svatý posvěcuje: zvětšuje lásku, schopnost milovat a žít pokaždé hlubším a ucelenějším kontemplativním životem.

To, že se práce podřizuje lásce, a tudíž našemu posvěcení, také znamená, že nás zdokonaluje: že se podřizuje našemu sjednocení s Kristem, který byl **perfectus Deus, perfectus homo**,²¹ dokonalý Bůh a dokonalý člověk. Pracovat z lásky k Bohu a k ostatním pro Boha vyžaduje uplatňování křesťanských ctností, především víry a naděje, které láska vyžaduje a oživuje. A dále lidských ctností, skrze něž láska působí a šíří se. Práce má být **arénou, v níž se uplatňují ty nejrozmanitější lidské a nadpřirozené ctnosti: pracovitost, pořádek, využívání času, vytrvalost v práci, péče o malé věci...; a tolik dalších drobností v péči o druhé, jež jsou**

projevem upřímné a jemné lásky.²²

Lidské ctnosti nutně potřebujeme k tomu, abychom mohli být kontemplativní lidmi uprostřed světa, abychom mohli proměnit práci v modlitbu a v Bohu milou oběť, v prostředek a základ kontemplativního života.

Jsem kontemplativní, protože pracuji; a pracuji, protože jsem kontemplativní,²³ řekl jednou svatý Josemaría. Protože ho láska a poznání Boha – kontemplace – vedly k práci, říká: ***pracuji, protože kontemplanuji.*** A jeho práce se proměnila v prostředek posvěcení a kontemplace: ***kontemplanuji, protože pracuji.***

Je to jako kruhový pohyb – od kontemplace k práci a od práce ke kontemplanaci -, který se sbíhá do středu, ke Kristu, který nás spolu se vším přitahuje k sobě, aby skrze Něho a s Ním a v Něm byla vzdána

čest a sláva Bohu Otci v jednotě s Duchem svatým.²⁴

Protože se práce Božího dítěte podřizuje lásce, a proto ho posvěcuje, nelze hovořit z pohledu svatosti – na níž jediné v podstatě záleží – o práci většího či menšího významu.

Důstojnost práce je založena na Lásce.²⁵ Všechny práce mohou mít tutéž nadpřirozenou hodnotu: nejsou velké a malé práce, všechny jsou velké, dělají-li se z lásky. Ty, které jsou považovány za velké, se stávají malými, ztrácí-li se křesťanský smysl života.²⁶

Chybí-li láska, ztratí práce před Bohem svou hodnotu, byť by z lidského hlediska byla sebeskvělejší.

Kdybych rozuměl všem tajemstvím, ovládal všechno, co se může vědět,... ale neměl lásku, nejsem nic,²⁷ píše svatý Pavel. To, na čem záleží, je úsilí o to božsky konat lidské věci bez ohledu na to,

***zda je o věci velké nebo malé,
neboť Boží láska dá všemu nový
rozměr.***²⁸

J. López

1Jít s Kristem, č.. 48.

2Svatý Josemaría, Poznámky z kázání (AGP, P10, č. 25), cit. Ernst Burkhardt a Javier López, *Vida Cotidiana y santidad en la enseñanza de san Josemaría*, Rialp, Madrid 2013, vol. II, p. 295.

3Cesta, č. 279.

4Jít s Kristem, č. 48.

5 Srov. Svátý Tomáš , *S.Th* . II-II, q. 23, a. 1, c.

6 Jan 15, 13.

7Řím 5,5.

8 Srov. *Gen* 2, 15; 3, 23; *Mk* 6, 3; *2 Tes* 3, 6-12.

9Srov. Svatý Josemaría, Cesta, č. 998.

10 Srov. *1 Kor* 10, 31.

11 Jan Pavel II, Enc. *Laborem exercens*, 14-IX-1981, č. 25;
Katechismus katolické církve, č.
2460.

12*Dt* 32, 4 (Vg). Srov. *Gen* 1, 10, 12, 18,
21, 25, 31. Srov. Katechismus
katolické církve, č. 302.

13*Mk* 7, 37.

14Svatý Josemaría, Brázda, č. 527.

15Svatý Josemaría, *Dopis 15-X-1948*,
č. 26, cit. Ernstem Burkhartem a
Javierem Lópezem, *Vida Cotidiana y
santidad en la enseñanza de san
Josemaría*, Rialp, Madrid 2013, sv. III,
s. 183.

16Srov. Svatý Josemaría, Boží přátelé,
č. 65.

17*2 Kor* 2, 15.

18Mt 24, 40-41.

19Svatý Josemaría, Dopis 15-X-1948, č. 18, cit. Ernstem Burkhartem a Javierem Lópezem, *Vida Cotidiana y santidad en la enseñanza de san Josemaría*, Rialp, Madrid 2013, sv. III, s.193-194.

20Srov. Mt 5, 13.

21Atanášovo vyznání víry.

22Mons. Javier Echevarría, Pastorační list, 4-VII-2002, č. 13.

23Svatý Josemaría, Poznámky z kázání, 2-XI-1964 (AGP, P01 IX- 1967, s. 11), cit. Ernstem Burkhartem a Javierem Lópezem, *Vida Cotidiana y santidad en la enseñanza de san Josemaría*, Rialp, Madrid 2013, sv. III, s.197.

24Římský misál, závěr eucharistické modlitby.

25Svatý Josemaría, Jít s Kristem, č.
48.

26Svatý Josemaría, Rozhovory, č. 109.

271 Kor 13, 2.

28Svatý Josemaría, Jít s Kristem, č.
60.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
pracovat-z-lasky-2/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/pracovat-z-lasky-2/) (08.08.2025)